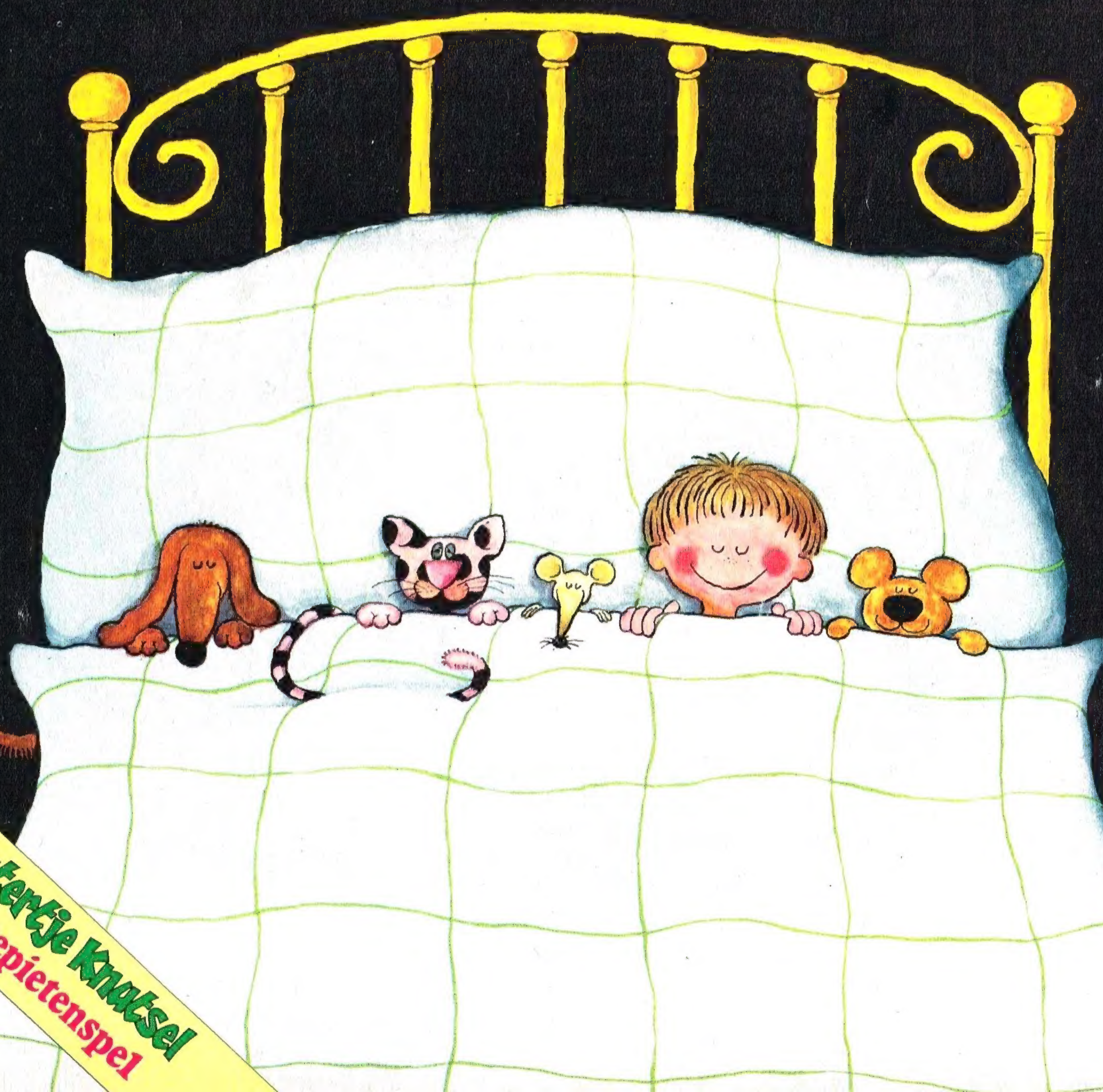
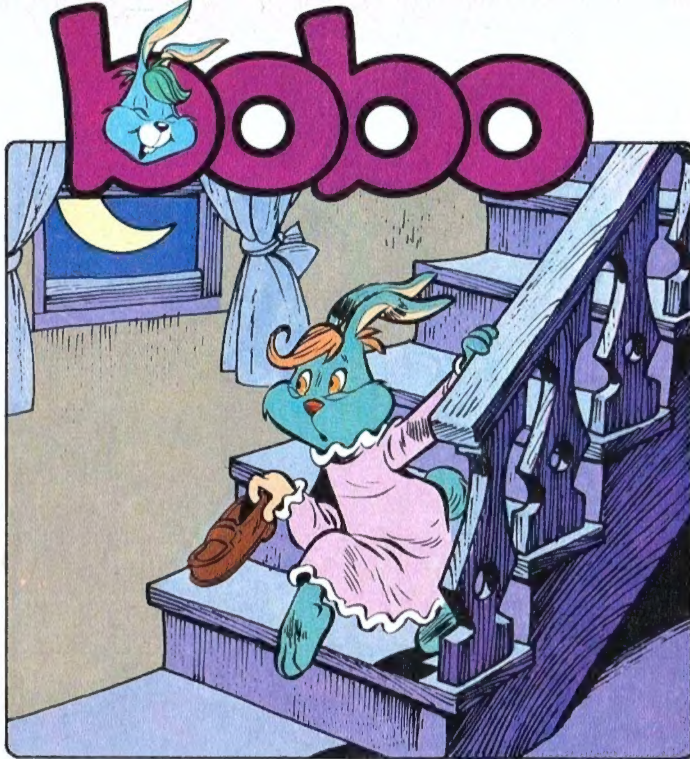
bobo

leuk en leerzaam

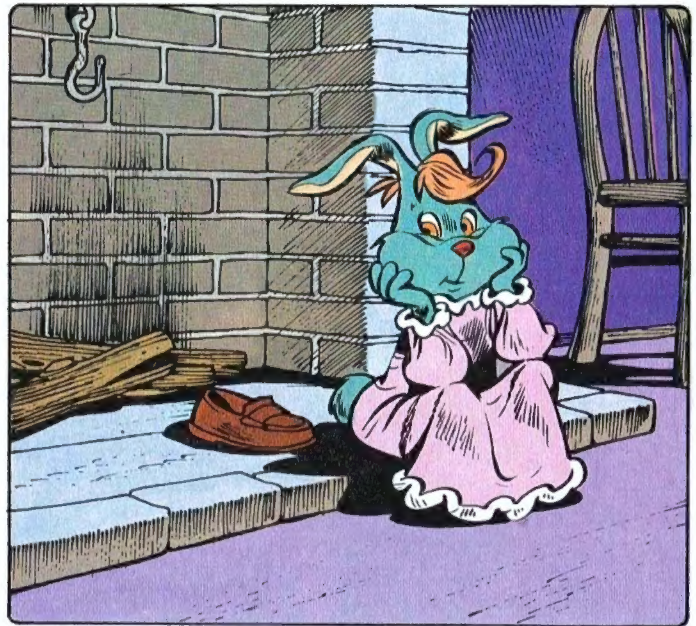
Nr. 46
losse nummers f 1,30
België 21 F

Kleutertje Knutsel
Zwartepietenspel

„Nee, Boemsi," hebben papa en mama al een paar keer gezegd, „jij bent nog niet aan de beurt! Eerst mogen ándere kindertjes hun schoen zetten voor Sinterklaas." Maar Boemsi...

Boemsi doet het tóch! Als iedereen allang slaapt, gaat ze stiekem heel zachtjes naar beneden! En ze blijft nog bij haar schoentje zitten ook! Ze wil wel eens zien hoe Sint dat doet...

„Dat dácht ik wel," zegt mama. „Ik heb iets gehoord! Die stoute Boemsi is vást naar beneden om tóch haar schoen te zetten!"

„Wat moeten we nu doen?" zegt mama tegen papa, als ze hem wakker gemaakt heeft. „Er is maar één schoen op Boemsi's slaapkamer en ze is haar bedje uit. Ze wil tóch haar schoen zetten!" Papa bromt: „Dat leer ik haar wel eens af..." Hij gaat zachtjes de trap af...

Boemsi zet haar schoen...

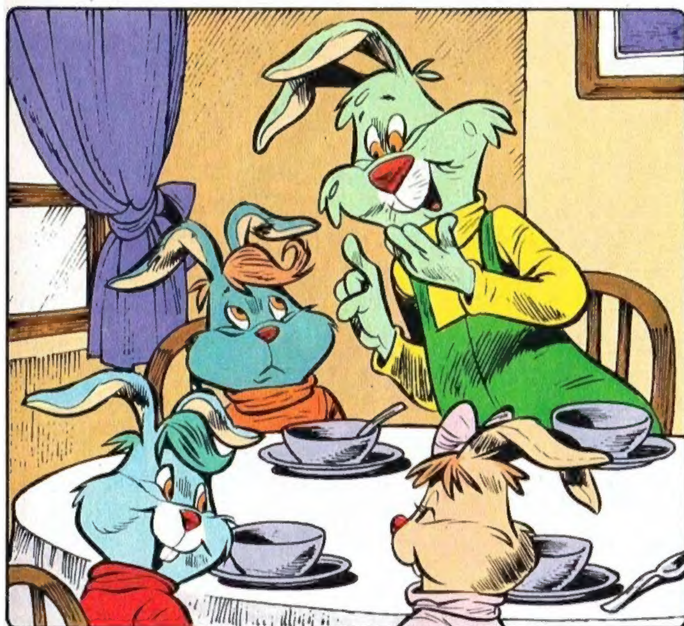
Door een kiertje ziet papa Boemsi zitten. Naast haar schoen. „Wat is DAT nou?" roept hij met een zware stem, net alsof hij Zwarte Piet is...

En Boemsi schrikt me toch...! „Jij zet je schoen toch niet, Boemsi!" hoort ze een stem. „Dat mag toch niet? Ik vertel het de Sint!"

In een wip is Boemsi de kamer uit! En de trap op! En weer in bed! Gelukkig was Zwarte Piet al weg! Ze kan niet slapen van de schrik...

Als Boemsi de volgende morgen aan het ontbijt komt, heeft papa iedereen al verteld wat er die nacht gebeurd is. Ze lachen allemaal als papa zegt: „Boemsi, wat hoorde ik van Zwarte Piet?"

Maar dan vertelt papa de geschrokken Boemsi, dat hij zélf net deed alsof hij Zwarte Piet was... „Je had wél straf verdiend! Want álle kindertjes moeten netjes op hun beurt wachten!"

Jip en Janneke

De zomer is dood

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Ik ga naar de zandbak, roept Janneke.
Nee, zegt Jannekes moeder. Niet naar de zandbak. Het heeft geregend.
Het zand is nat. En het wordt te koud. Het is herfst.
Dan gaan we lekker in het plantsoentje spelen, zegt Jip.
Daar gaan Jip en Janneke naar het plantsoentje. Ze spelen met de mooie gouden blaren die daar liggen. En ze gaan op een bankje zitten, naast twee oude heren.
Tja, ja, zegt de ene heer, de zomer is dood.
Daar kijkt Jip van op. En als hij met Janneke naar huis loopt, zegt hij: Zou dat waar zijn? Dat van de zomer?
Ik weet niet, zegt Janneke.
Jip gaat het aan zijn vader vragen.
Vader, zegt hij, de zomer is dood, zeggen ze.
Vader kijkt Jip eens aan. En Jip ziet er zo angstig uit. Hij is er echt van geschrokken.
Wees maar niet bang, hoor, zegt vader. Dat zeggen de mensen altijd in de herfst. Ze bedoelen alleen dat de zomer voorbij is en dat de winter komt.
Maar die meneer zei echt „dood", zegt Jip.
Maar, zegt vader, het volgend jaar komt de zomer terug. Dan kan ze toch niet echt dood zijn.
Nee, zegt Jip, dat is waar. Misschien is de zomer dan alleen flauw gevallen?
Dat zal het wel zijn, zegt vader. Laten we het daar maar op houden.

Lappen Lijs en de vlieger

Mevrouw Marcella stond met Lijs in haar armen te kijken naar jongetjes die een vlieger oplieten.
Er stond een stevig briesje dat de vlieger wel mee omhoog nam, maar daarna nam het ding een duik en kwam weer op de grond terecht.
„Er moet een zwaardere staart aan," riep het ene jongetje naar het andere. „Maar hoe?"
„Hé, weet je wat," riep Marcella. „Jullie moeten Lappen Lijs maar aan de staart binden. Dat vindt Lijs vast enig."
De jongetjes vonden dat een uitstekend idee en Lijs werd aan de staart gebonden. De vlieger werd weer opgelaten en daar ging Lijs de lucht in. Hoger en hoger. Lijs vond het prachtig en was helemaal niet bang. Wat leek alles daar beneden klein! Een plotselinge rukwind trok haar mee en Lijs hoorde hoe de wind zong in het strak gespannen touw. Er scheurde iets... O jee, het lapje waaraan Lijs was vastgebonden scheurde. Steeds verder en verder. Het laatste draadje knapte en daar schoot Lijs los van de vlieger. Marcella en de jongetjes zagen het

Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

gebeuren. Marcella gilde. „We gaan er achteraan," riepen de jongens. Het werd zoeken, zoeken en nog eens zoeken, maar Lappen Lijs werd niet gevonden. Zelfs niet door Marcella's moeder en vader. Marcella was niet te troosten. Ze lag die avond heel vroeg in bed en dacht dat ze Lijs nooit meer zou zien.
Maar weet je waar Lijs nu lag? Ze was in het hart van een boom neergeploft. Dicht bij het nest van twee roodborstjes die eerst heel erg geschrokken waren, maar daarna toch dichterbij durfden komen. Hé, dachten die roodborstjes.
Die rode draadjes op de kop van dat ding, die kunnen we goed gebruiken voor ons nestje.
„Mogen we u even storen en een paar draadjes uit uw kop trekken?" vroegen ze heel beleefd. Lijs lachte alleen maar met haar geverfde glimlach en door het geruk en getrek van de roodborstjes kwam ze iets hoger te liggen. Daardoor kon ze zien dat ze precies in de boom tegenover mevrouw Marcella's huis was terechtgekomen.
De volgende dag liep een bedroefde Marcella door de tuin. „Kijk omhoog, kijk omhoog," floten die roodborstjes net zo lang tot Marcella keek.
„Lijs!" riep ze. „Daar ligt Lijs."
De vader van Marcella nam een lange stok en porde ermee in de boom tot Lappen Lijs eruit viel.
Ze kwam terecht in de armen van Marcella. „Nooit zal ik je meer met een vlieger mee laten gaan," beloofde Marcella. En Lijs lachte.

In de bergen

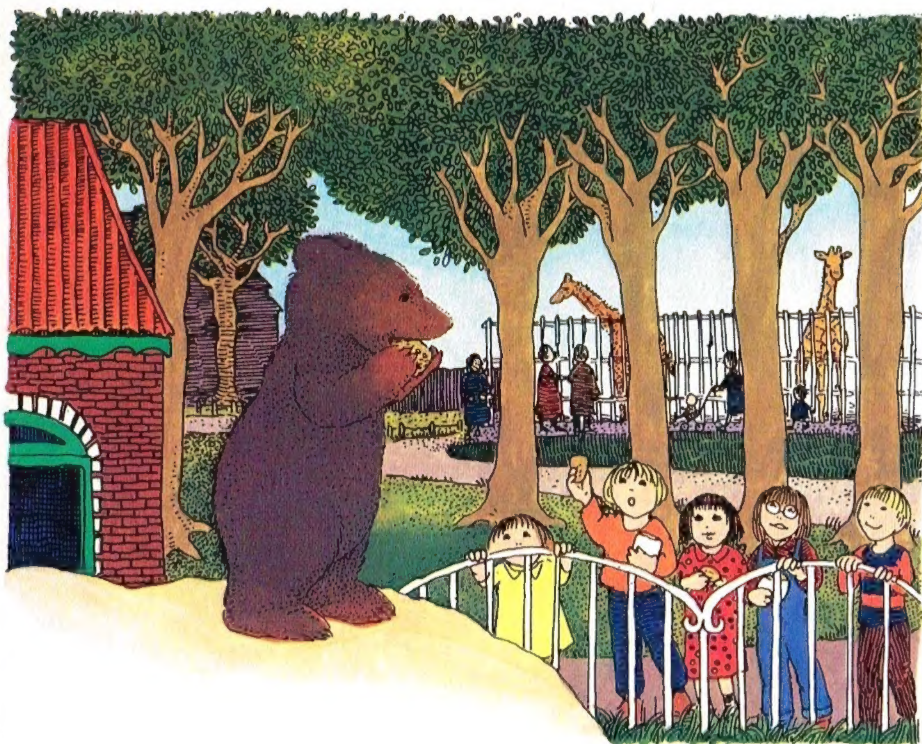
arend
kuikens
van een
arend
steenbokken
big met een filmcamera
big, verkleed
als steenbok
berejong
beren
eland
pet
berggeit
heuvels
vleermuizen
in een
grot
stru
big in boomstronk
konijn
kleine uil
uil
rode eekhoorn
denne-appel
kei

Hoe Bram Krentenbol aan zijn naam kwam

Er was eens een klein, bruin beertje dat in de dierentuin woonde. Hij heette Bram Krentenbol. Nu denk je misschien wel: „Wat een rare naam voor een beer."

Maar als ik je vertel, dat hij zo vreselijk graag krentenbolletjes lustte, hoe meer, hoe liever, dan begrijp je het wel.

Als het 's zomers mooi weer was, ging Bram Krentenbol altijd met zijn bek wijd open bovenop een rots staan. En dan hoopte hij dat de mensen bolletjes naar hem zouden gooien. Bram Krentenbol kon heel goed vangen.

Tekeningen: Monica Maas

En de jongens en de meisjes die naar de dierentuin gingen, vergaten nooit een krentenbol voor het beertje mee te nemen.

's Winters bleef hij binnen in zijn kooi. Dan sliep hij meestal, als hij tenminste niet at, want hij was dol op eten. Op een keer, toen hij weer heel lang geslapen had, beleefde hij een groot avontuur.

Hij werd op een zonnige morgen wakker en begon wat in zijn kooi rond te snuffelen. Al gauw merkte hij dat het hek niet helemaal goed op slot zat. Bram Krentenbol was een slimme beer en hij duwde en morrelde net zolang aan het slot tot het opensprong.

En zo ging hij de wereld in.

„Ik vind het hier best leuk," zei hij. En hij ging er vandoor, het pad af om te kijken wat er allemaal te vinden was. Toen de oppasser kwam om hem te voeren, vond hij alleen maar een lege kooi en een hek dat wagenwijd openstond. Hij riep de andere op-

passers en al gauw waren ze allemaal op zoek naar Bram Krentenbol. Ze keken tussen de struiken, omdat ze dachten dat een beer zich daar best zou kunnen verstoppen. Maar hij was daar niet.
Ze keken in het bosje op de heuvel, want wilde beren wonen vaak in bossen. Maar daar vonden ze hem niet.
Ze gingen hoog op de rotsen kijken, want beren houden van klimmen. Maar ook daar vonden ze Bram Krentenbol niet.
Hij was nergens te vinden. Toen ze daar zo stonden, hoorden ze beneden roepen. Er stonden mensen voor het theehuis van de dierentuin. Ze keken naar iets daar binnen.
„Dat zal onze beer wel zijn," zei de berenoppasser. „Die ondeugd is op zoek naar een krentenbol."

Ze holden de heuvel af, naar het theehuis. En daar vonden ze het beertje. Hij snuffelde rond tussen de blikjes en af en toe hield hij even op en ging op zijn achterpoten zitten met zijn bek wijd open.
Terwijl ze door het raam naar binnen stonden te gluren, kwam de bestelwagen van de bakker aanrijden. Die kwam brood en taartjes brengen voor het theehuis.
„Zeg, chauffeur," zei de oppasser, „als je me nu een paar bolletjes geeft, heb ik hem zo weer in zijn kooi." Hij nam een krentenbolletje en gooide het naar binnen. Het beertje ving het broodje keurig in zijn bek en at het lekker op.
„Kom maar, vriendje," lokte de oppasser. En deze keer gooide hij een bolletje net over de drempel. Toen het opgegeten was, legde hij er een buiten neer. Langzaam wandelde hij naar het bereverblijf en het beertje kwam bedelend achter hem aan.
De oppasser gooide het laatste bolletje de kooi in en het beertje ging er achter aan. En toen hij het broodje op had, zat het hek al weer stevig achter hem op slot.
Het beertje had zijn buik zo vol gegeten, dat hij er slaap van gekregen had. Hij vond het niet erg dat hij weer in zijn kooi zat. Hij ging lekker liggen om een dutje te doen. Maar zo komt hij dus aan zijn naam.
Die past precies bij hem, vind je niet?

Tekst: Margaret Law

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

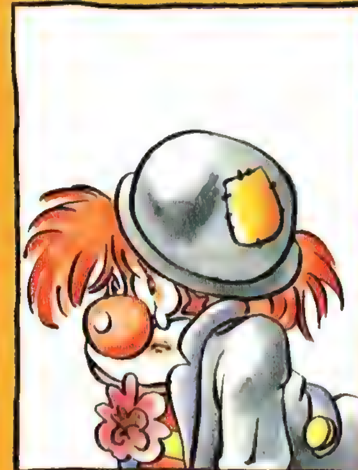
Schaduwclowntjes

Zes clowntjes trekken malle gezichten. Ook zie je zes schaduwen op deze bladzijde staan. Zie je dat alles door elkaar staat? Weet jij welke schaduw bij welk clowntje hoort?

Een droom van een droomboom

Droom jij ook wel eens als je 's nachts in je bedje ligt? Soms zijn dat gezellige dromen, waar je nog uren mee door zou willen gaan. Soms zijn die dromen ook griezelig. En dat is helemaal niet prettig! Daarom gaan we deze droomboom maken. Daar staan alleen maar fijne dromen op. De boom zelf moet je eerst uit een flink stuk karton knippen. Hoe je dat moet doen zie je op de volgende bladzijde. De blaadjes voor je boom vind je daar ook. Als je nu naar bed gaat, zoek je eerst een leuke droom uit op je droomboom. Die kant draai je naar je toe. Doe dan je ogen maar dicht... welterusten!

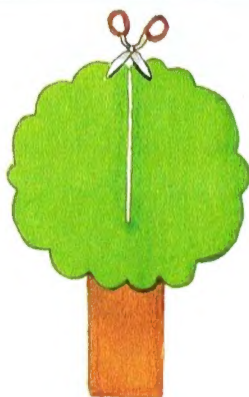

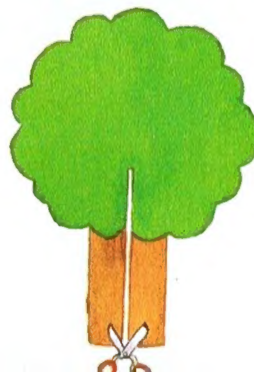
Tekening: Ingrid Bévort

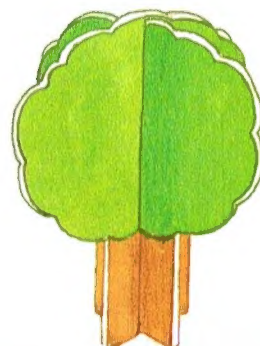
Blaadjes voor je droomboom

Hieronder zie je zestien blaadjes staan. Dit zijn de blaadjes voor je droomboom. Er horen er steeds vier bij elkaar, die samen één droom vormen. Er is een cowboydroom, een Luilekkerlanddroom, een koning- of een koninginnedroom en een zomerdroom. Zoek ze maar bij elkaar en plak ze op je boom. Eén droom op iedere kant!

Knip uit een flink stuk karton twee mooie bomen. Eén boom knip je van boven in en de andere van onderen. Schuif ze voorzichtig over elkaar heen en klaar is je droomboom!

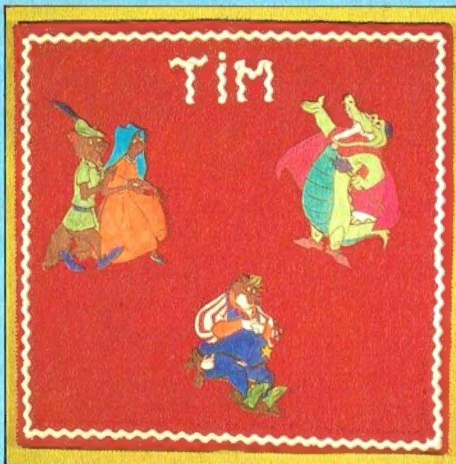

beste ouders

Verzamelbord

Een flink groot bord, waar uw kind van alles wat het mooi vindt op kan plakken, is zó gemaakt. Wat heeft u daarvoor nodig? Een stuk karton of zachtboard, een lap flanel en wat schuurpapier. Het flanel spant u om het zachtboard heen en met punaises zet u de stof van achteren vast. Op de achterkanten van de tekeningen of foto's die uw kleuter op z'n bord wil hangen, plakt u een stukje schuurpapier, met de ruwe kant naar buiten. Zo blijft alles op het verzamelbord „plakken".

Houten stal met inhoud

In een stevig houten kistje vindt u een boertje en verschillende dieren. Het kistje met de deksel vormen de stal. Dit materiaal zal voor uren speelplezier zorgen. Het geheel is wel aan de prijzige kant (f 19,95), maar daar staat tegenover dat het duurzaam speelgoed is.
Te koop in de speelgoedzaak.

Boek over een rommelhond

Frank Muir

Wat-een-Troep

Tekeningen van Joseph Wright

Eigenlijk heet hij Prins Amir van Kirjan. Zijn moeder is een prachtige Afghaanse hond. Maar omdat haar zoon overal een grote puinhoop achter laat noemt iedereen hem „Wat-een-troep". Met de avonturen van deze rommelhond zullen uw kinderen zich kostelijk amuseren.
Uitgave: Kosmos. Prijs f 17,50.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Kegelpietjes

Vier kleurige kegelpieterbazen vindt u de volgende week in Kleutertje Knutsel. De kegelsint wordt in de daarop volgende week aangeleverd. En dan kan er met de goedheiligman en z'n knechten gekegeld worden. Als er een piet omver gegooid wordt, dan is dat één punt waard. En als de Sint omvalt, dan is dat goed voor tien punten! Zorgt u zelf voor een balletje?

Pas-plaatjes

Dit spel bestaat uit vierentwintig kaartjes, met in elk kaartje een los onderdeel. Uw kind kan zich er heel goed alleen mee amuseren, maar het kan ook samen met een paar vriendjes gespeeld worden. De bedoeling is om door middel van de losse onderdelen de plaatjes kompleet te maken. Het wordt natuurlijk moeilijker als de losse vormen omgekeerd op tafel liggen! Prijs: f 6,95. Te koop in de speelgoedzaak.

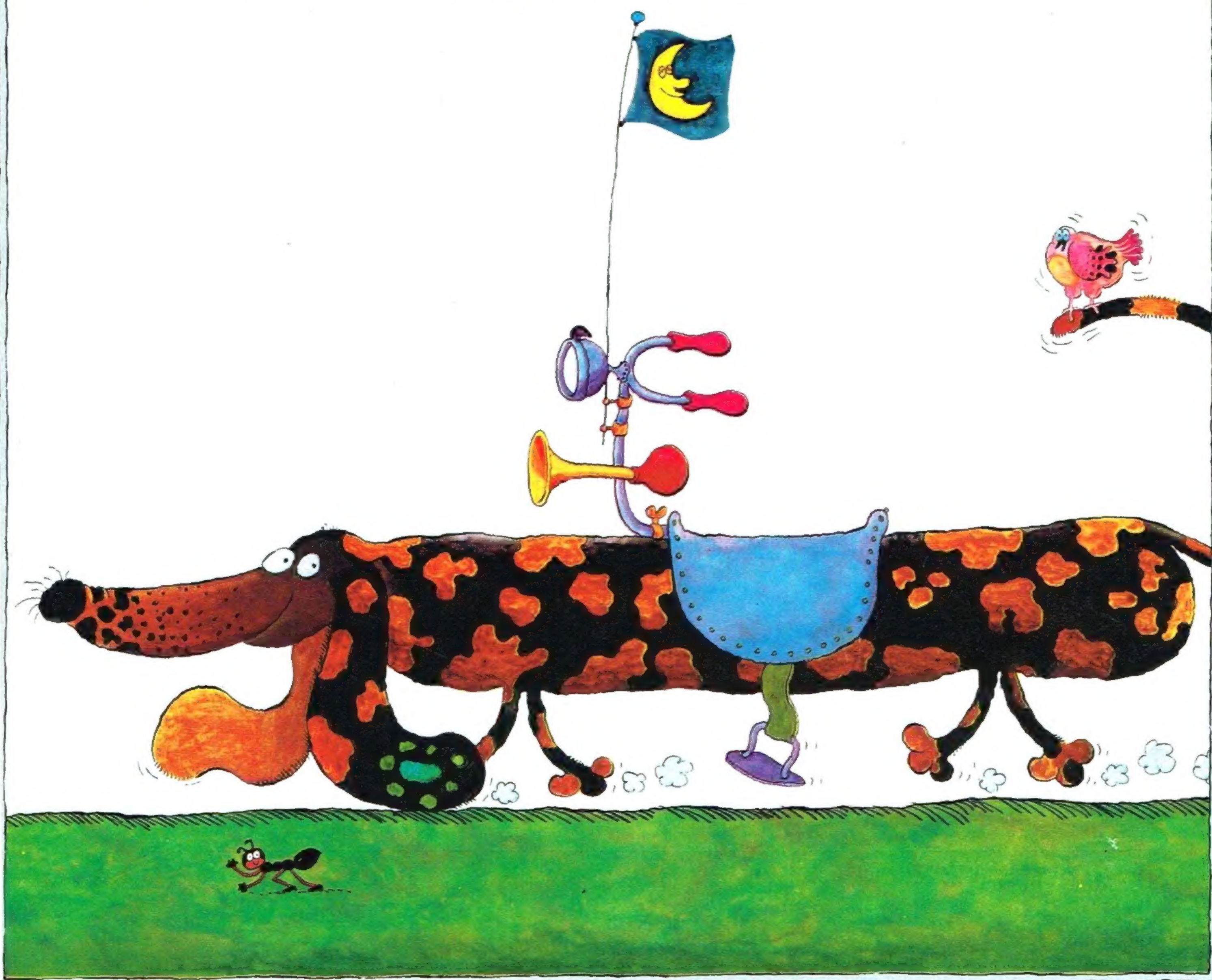

bobo **Nr. 46 – 16 november**

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Tekening: Walter Schmögner

dat had je gedroomd

Heb je wel eens van zo'n fiets gedroomd, of niet?
Een tekkelfiets, met neus en staart, zoals je boven ziet.
Een rijwieldier met stuur en vlag.
Zeg, denk je dat je daarop scheuren mag?